

Dr. Kovács D. Géza

(érem-díj)

Dr. Kovács D. Géza 1920. február 20-án született elszegényedett parasztcsalád negyedik gyermekeként Zenta mellett egy tanyán. Kisiskolás kora óta dolgozott újságárusként, csordásfiúként, ládagyári munkásként, hogy tanulhasson, megvehesse tankönyveit. Kisérettségi után nem tudott továbbtanulni és egy zentai fogázmesternél kezdett dolgozni. A rendkívül tehetséges fiatalember szorgalmával, ügyességével megreformálta a fogtechnikai laboratóriumi munkát: kaucsuk fogsor helyett akrilát fogsorokat kezdett készíteni, elektromos olvasztást vezetett be és kitanulta, alkalmazta az akkor legkorszerűbb fogászati technológiákat, laboratóriumi technikákat.

1941 őszén behívták katonának Kassára, majd Munkácsra vezényelték, ahol a fogtechnikai laboratórium vezetője lett. 1942-ben Szegeden mestervizsgát tett, levelező hallgatóként kalandos úton folytathatta gimnáziumi tanulmányait. Részt vett a háború végén a munkácsi kórház evakuálásában és Passaunál amerikai hadifogságba került.

1946-ban leszerelt és Zentán jeles érettségi vizsgát tett. Ezután jelentkezett a Budapesti Orvostudományi Egyetemre. Egyetemi tanulmányai mellett végig fogtechnikusként dolgozott és vizsgázott fogászti képesítést szerzett. Az orvosi diploma átvételével egy időben fogászati előtanulmányai és szakirányú képzettsége elismeréseként a stomatológiai szakvizsgát is letehetette.

Első munkahelye a János kórház szájsebészete volt, Móczár tanár úr mellett dolgozott, majd a Központi Stomatológiai Intézetbe került a Kende tanár úr vezette gyerekfogászati osztályra. 1955-ben Balogh Károly, a Kar alapítója biztatására tudományos munkába kezdett és az Egészségügyi Tudományos Tanács engedélyével a minisztérium 100 000 forintot biztosított részére kutyákon végzett implantológiai kísérletek végzéséhez. Közben dolgozott a Szabó Jenő vezette szájsebészeti osztályon, majd Kertész főorvos protetikai osztályán.

1959 szeptemberében ment át a Fogpótlástani Klinikára, ahol tanársegédként kezdte meg egyetemi pályafutását. 1967-ben osztályvezető adjunktusként, 1974-től docensként tevékenykedett, 1993-ban címzetes egyetemi tanár lett. Tudományos tevékenysége rendkívül szerteágazó, a fogászat nagy polihisztora volt, sokoldalú szakmai munkássága felöleli szinte a fogorvostudomány összes ágát.

Főbb kutatási területei:

- különféle műanyagok rezgés csillapító hatása (MTA Fizikai Intézete támogatásával),
- ubperiostealis implantátumok környékének szövettani szerkezete állatkísérletekben (Állatorvosi Egyetem),
- részleges és teljes subperiostealis implantációs fogpótlások hosszú idejű és rendszeres klinikai vizsgálata,
- defektusos szájüregi protetikai rehabilitációs kezelések módszerei.

A subperiostealis implantációs fogpótlások terápiás értékére vonatkozó vizsgálatainak nemzetközi elismerését jól példázza, hogy az FDI Párizsi Világkongresszusán 1979-ben a téma fő referense volt.

Széles körű hazai és nemzetközi kapcsolatokat ápol, többek között az Országos Onkológiai Intézetben Bánhidi Ferencsel és Pólus Károllyal, az Université Paris VI. Service de Stomatologie et Prothese Maxillo-Faciale vezetőjével, Michel Benoist professzorral, a zágrábi és a belgrádi Stomatológiai Klinika vezetőivel, Miroslav Surinm Zvomimir Kosovel és Danilo Branovacki professzorokkal.

117 tudományos dolgozata jelent meg magyar és idegen nyelven, különböző szakmai és tudományos fórumokon, kongresszusokon több száz előadást tartott. A Fogpótlástani Klinika oktatói, egykori tanítványai iskolateremtő mesterükként tisztelik.

Kovács D. Géza professzor úr a hazai tudományos igényű, kísérletes, anatómiai és szövettani vizsgálatokon nyugvó klinikai implantológiai fogpótlástan alapjait rakta le széles körű munkásságával.